

(vděčně) Bylo mi bylo přiřazeno se narodit.

Narodil jsem ve dvaceti letech. To mi bylo řečeno.
Bylo mi řečeno, že mi je dvacet let. Tudíž mi je dvacet let.

Ale... (zvědavě) devatenáct let mi nikdy nebylo.
Vlaštňe mi přiřadili se narodit před přibližně deseti minutami. Mělo by mi tudíž ve skutečnosti být deset minut, ne dvacet let... Ale je mi řečeno, že mi je dvacet let, tudíž mi je dvacet let, ne deset minut. Neboť dvacet let není deset minut. To mi teda přece bylo naučeno.

Bylo mi bylo řečeno, abych se představil. Tudíž jsem se představil svým věkem, i když se normálně sluší začít se představovat svým jménem. Ale bylo mi bylo řečeno, abych se představil nejprve svým věkem, tudíž jsem to udělal.

Teď se vám představím svým jménem. Bylo mi řečeno, abych se představil. Jmenuji se... Mé jméno je...

Ani jedno mi dáno nebylo. Žádné mi dáno nebylo. Nebo jsem zapomněl. Ale ne, to mi určitě nebylo přiřazeno zapomenout. Bylo mi přiřazeno zapomenout něco jiného. Ale už nevím, co přesně – zapomněl jsem.

Račte mne omluvit: bylo mi bylo řečeno, abych dělal nezáživnou a otravnou expozici. Doufám tudíž, že se nudíte, protože to je to, co bylo mi bylo řečeno, abych dělal – *nudil vás*. A je mi řečeno, abych vás nudil až do konce.

Jo, a umřu. Jako vy, ale ne jako vy. Umřu na konci. Nebo dřív. Můžete mi přiřadit umřít, kdy ve skutečnosti budete chtít. Odejděte a byli jste mě zabili.

Ale v pohodě. Umřu i tak. Nemám na výběr.

Bylo mi řečeno, abych odešel, až všechno řeknu. Tak mi bude přiřazeno umřít. A nijak jste tomu byli nemohli zabránit. I když tady zůstanete věčně... Jednak na vás taky přijde jednoho dne řada umřít. Druhak odejdu, až všechno řeknu.

Je možné, že odejdu dřív. Ale na-vrátím se. Ale... na konci se nena-vrátím. Až dořeknu všechno, co je mi řečeno, abych řekl, všechno, co je mi řečeno, abych udělal.

Jedná se o tragédii, skončí tudíž mou smrtí. Mou fatální a nevyhnutelnou smrtí. Bude mi přiřazeno umřít, až řeknu všechno, co je mi řečeno, abych udělal, všechno, co je mi řečeno, abych řekl.